

I § 24, stk. 3, foreslås en hjemmel for ministeren til at fastsætte bestemmelser om udpegning af områder, hvor fonde kan få tilladelse til at erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom.

Det foreslås, at det skal være en betingelse, at jorderne skal ligge inden for områder, der i en endelig vedtaget region- og kommuneplan er udlagt til naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser mv. Jorderne kan også ligge inden for følgende arealkategorier, der ikke behøver at være optaget i region- og kommuneplanlægningen:

- § 3-områder efter naturbeskyttelsesloven,
- Natura 2000-områder,
- områder, hvor der er planer om gennemførelse af naturgenopretningsprojekter eller etablering af våde enge (vådområde-projekter),
- arealer til successionsskov (selvgroet skov), og
- råstofgrave, der efterbehandles til naturformål.

Rammerne for fondes eventuelle køb af jorder inden for de kommende nationalparker må fastlægges nærmere, når principperne for etablering og forvaltning af nationalparker er afklaret. For arealer under 2 ha, hvor landbrugspligten ophæves, er det ikke en betingelse, at jorderne skal være udlagt til naturområde i region- og kommuneplaner, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 3.

Forhåndsgodkendelse af en fond fritager således ikke fonden for, at der ved en konkret erhvervelse af landbrugsjord skal tages stilling til selve erhvervelsen.

Efter forslagens § 24, stk. 4, skal en tilladelse normalt betinges af, at ejendommen pålægges forpligtelser, der tager sigte på opfyldelse af formålet med erhvervelsen, samt vilkår om afhændelse efter reglerne i landbrugsloven, hvis betingelserne ikke overholdes. Der kan også stilles vilkår om naturpleje og offentlig adgang mv. på baggrund af en vurdering af forholdene i den enkelte situation, herunder eventuelle planer for gennemførelse af naturgenopretningsprojekt mv.

Det bemærkes endvidere, at efter sommerhuslovens § 8 forudsætter fondes erhvervelse af en ejendom, der ikke er til erhverv eller helårsbeboelse, miljøministerens tilladelse. Fondes erhvervelse af arealer til naturformål vil derfor også kræve tilladelse fra miljøministeren.

Til kapitel 11

Fravigelse af vedtægts- eller fundatsbestemmelser

Til § 25

Bestemmelserne i § 25 er en uændret videreførelse af de hidtidige bestemmelser i landbrugslovens § 22.

Hensigten med bestemmelserne er at skabe mulighed for, at et selskab mv. kan afhænde landbrugsjord, selvom selskabets vedtægter, fundats eller lignende indeholder et forbud mod salg af fast ejendom. Det kan f.eks. være ejendomme, som er arvet, men hvor det pågældende selskab ikke opfylder betingelserne i landbrugsloven til at bevare adkomst på den pågældende landbrugsejendom.

Til kapitel 12

Samdrift og forpagtning

Det foreslås, at der – som hidtil – skal gælde mere lempelige regler ved forpagtning end ved erhvervelse af landbrugsejendomme, idet der ved forpagtning ofte er tale om en mere midlertidig strukturtilpasning.

Til § 26

Det foreslås i § 26, stk. 1, at landbrugsejendomme, der lovligt ejes af samme ejer, skal kunne drives sammen som en driftsenhed (bedrift) uden begrænsninger med hensyn til areal, antal ejendomme og indbyrdes afstand. En landmand kan således umiddelbart kunne drive alle de landbrugsejendomme, som vedkommende ejer, sammen. Det er dog en forudsætning, at landmanden bor på en landbrugsejendom, jf. § 8, stk. 1.

Det foreslås desuden i stk. 1, at der kan ske samdrift, hvis bestemmelserne om forpagtning i §§ 27 og 28 er opfyldt, jf. bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere i § 26, stk. 2, at flere landmænd, der hver for sig lovligt ejer eller forpagter en eller flere landbrugsejendomme, skal kunne aftale at drive deres bedrifter i fællesskab uden begrænsninger med hensyn til areal, antal ejendomme og indbyrdes afstand. Den enkelte landmands bedrift skal kunne bestå af såvel ejede som forpagtede arealer.

Denne bestemmelse kan bl.a. anvendes i situationer, hvor en landmand ejer en eller flere landbrugsejendomme i personlig eje, og hvor han har etableret et landmandsselskab, der efter § 20 ejer en eller flere landbrugsejendomme, jf. desuden § 20, stk. 7.

Reglen om, at flere landmænd skal have mulighed for at aftale at drive deres bedrifter sammen, betyder, at der ikke længere stilles krav om, at en landbrugsejendom eller en landbrugsbedrift skal drives som en selvstændig bedrift, og at der ikke mere er behov for